

תת"ע 4310/09/21 - פריד ג'בר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4310-09-21 מדינת ישראל נ' ג'בר

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אורן
פריד ג'בר המבקש
נגד המשיבה מדינת ישראל

מחלטה

בפני בקשות לביטול פסק דין נספח בהיעדר המבוקש ביום 21.12.21.

1. ביום 18.09.21 קיבל המבוקש לידי ד"ה מסוג הזמנה לדין שמספרו 54250012819 המיחס לו עבירה של נגזהה ברכב מסוג שרולט מר. 510-74-602 בכבש 60 בק"מ 110 מטרים לצעון וציוויל עקיפה של רכב אחר שהדרך לא פניה במעשה מספיק כי לאפשר לבצע בבטחה, ובכך גרם לטיכון טעותם של רכב אחר בינגוד לתקנה (ד) לתקנות התעבורה תשפ"א - 1961.

2. מבקשת ביטול פסק דין נספח ביום 20.10.21 בשעה 10:00. ביום הדין התייצב המבוקש, ולאחר שתכתב האישום הוכרה לו, הוא אישר כי הבן את תחכני, אך ביקש דוחיה וכי הגיש בקשה בראויים בזאת.

3. לבקשת המבוקש דוחה הדין ליום 21.12.21 בשעה 10:00. ביום הדין אליו זומן, לא התייצב המבוקש בבית המשפט, ומשרך נשפט בהיעדרו ונגזרו עלי העונשים הבאים: פסילה למשך 5 חודשים (תוך הפעלת עונש פסילה על תנאי וקביעה כי הפסילה הבוצע בחופף), פסילה על תנאי של שלשה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000LN.

**טענות הצדדים
טענות הגאנז**

4. המבוקש, טען כי נעדר מהדין כוון שהיה חולה, ואף שגר באוטו הווא בקשה לדוחית מועד הדין עם אישור המחלה. אך מבדקה שערך עלה כי הבקשה לא מצויה בבית המשפט.

5. תלעוזה עליון, ארכזיה פסילה זו בוטלה ובשל כך נגרם לו עוות דין דין בלאוות המשפט.

6. המבוקש חוסף וגען כי הואobar שיב שלטענת משפטיות עזויות אשר יש בהן כדי לשנות את פסק הדין, אותן מבקש להציג בפני בית המשפט וכי ראוי כי תנתן לו החלטנות לעושות כן.

טענות המשיבה

7. המשיבה טענה כי המבוקש קיבל לדיין החלטה של בית המשפט אשר על גביה מצוין באופן ברור מועד הדין, אולם צורף אישור מחלה אף לא ברור מודיעו הבקשה

הוגש בחילוף חצי שנה ממועד הדין. וכי די בשינוי זה כדי לדוחות את הבקשה על הסף.

8. המשפט השופט העונש הטענת המבוקש שבוטל לא גורמה למבחן עוות דין שכן בית המשפט אף הטיב עמו שכן עונש התגנוי הופעל בחופף, אך שהפלתו לא רימה כל נסיך למבחן.

9. המשיבה אף טוענה כי שבחה או בבלולאים אחרים בגדיר "סיבה מוצדקת" כמשמעותה בעסוק (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, אשר מצדיקה ביטול פסק דין שנייה בהיעדר הנאשם. עונש זה הפנתה המשיבה לע"פ סיג דיאל נ' מדינת ישראל (פורסם בבנו סופיות הדין, 17.04.05) ואור עקרון.

דין וכרכוע

10. טען סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי בגין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהללים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם.

בדברי בכ' השופט שם בע"פ מ"ד מדינת ישראל (פורסם בבנו 1903/99 חסין ב' מדינת ישראל) (7.4.2008):

"העקרונות הנהננה בהללים פליליים - אשר שיש הסברים לכך אף עמד חוקת. הוא כ"ז יתקיים בנסיבות הנאשם, נוכחות זו ודרישה לשם קיומו התקן של המשפט כמו

לשמר מראותיו הצדק והבטחת אמן החזיבתו בהגינותו הפלילי".

11. ככל זה קיימים מספר רגעים שבהם מעון בעסוק (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד פ") הקובל בעברית

הקלות המודרגות בו, יתן לדון את הנאשם שלא ביפוי, ככל שבתי משפט סביר כי לא יירום לבר עוות דין.

12. כאשר נאשם חומר דין כדי ואינו מוציאב הווא אותו כמודה בעבודות התטעות בכורב האישום.

13. סעיף (ח) לחדס"פ קובל גם שאמו מתחייב למשפט ונדון בהיעדרו רשאי ביטול פסק דין, אולם יהוה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. נאמי אחד

ולענין זה ראו ע"פ סעיף 9811/09 **סמי' ב' מדינת ישראל** (פורסם בבנו 29.12.09) וכן נקבע כי:

"כל אדם חומר דין יומו בבית המשפט, ואולם יותר זומן או אינה מולשת אותו לאפשר ניצול לרעה. היעדר התביעות של אדם מדין אילו זומן כדי עלולה להוביל לתוכזאה כי יורשע בדיין יגדר, שמש ערעור בעכיניו. שכך היה, הנטול הוא לא משלם את הSENTENCE ההחלטה כי היעדרו מטעון עוות דין סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדין ונקיומה של סיבה מוצדקת לאו התביעות המבוקש

14. הדין נספח בקשה לביקורת הטענות והנתנה הטענה הוא יטול ביטול פסק דין נספח בראויים בזאת.

15. המבוקש לאו התביעות למועד הדין וען יישלח בקשה לדוחיה ואו האישור הרפואי, וא/or העונדה כי המסתכם האמורים לא מצוים בתקין הוא הגע למסקנה כי הדבר נבע מטעונות של המזכורות.

16. דא עקא הכל הוא, כי להנחלת בת המשפט, ככל רשות מנהלית עומדת חזקת התקנות המנהליות, שלפיו מוחזקת היא כמי שפעלה כדין, כל עוד לא הוכח אחרת. על הטוען כגדוד, עליון טענות הטעונה להנחלת השתיית מוחזקת המתאימה לאישושה (ע"פ סעיף 8551/11 כהן סלבי ב' מדינת ישראל) (פורסם בבנו, 12.08.12). המבוקש טען טענותיו בעילמי, אבל שצרכ לאמסכתא או ראשית ריאו לטענות עליון. ואילר אמר את הנלט המוטל עליון זה.

17. לא זו זאת, ומטור לציין כי כבר נספח כי בלול או שכחה, אולם כbam בגדיר "סיבה מוצדקת" ליטול פסק דין, כמשמעותה בעסוק (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, אשר מוציאב הטענה טעוני סדר הדין 9407/05 ע"פ סיג ב' מדינת ישראל (פורסם בבנו 17.04.15) שם נאמר בין :

"...טענות ברשום, שכחה לגיב מועד הדין וכיוצ'ב אין עולות כד' "סיבה מוצדקת" וכי מקרי או התביעות, במיחוד בתיקי תעבורה, הינט רבם מכדי שטענות אלה תהפוכנה

עללה ספקת לטבולו של פסק דין נספח בהעדרו של הנאשם עקב אי התביעות".

18. בסיבות אלו אני קובעת כי ההזמנה לדין הטענה למספקת להעדרו של הנאשם עקב אי התביעות לדין.

האם קיימת שיש לטענות

19. גם במאובך זו לא קיימת סיבה מוצדקת לאו התביעות של המבוקש ניסין לבטל את פסק הדין שנית בראויים בזאת (רע"פ סעיף 6165/17).

20. ככל, ביטול פסק דין שנייה בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעוות דין יעשה לאחר שהביע עלי שיקולים כבדי משקל העשיים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ סעיף 1911/18 מחד ייש נס מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

21. לטענת המבוקש במידיה ובוטל פסק הדין שיש סיכוי טוב שהוא מוצדקת כל וראייה למכהה בראויים בזאת ו בשל ר' רק, בעניין טענה זו המבוקש לא רום את הטול הדורי.

22. יתרה מכך, גם אם היה המבוקש מעלה טענות של ממש בהגנות מושלת על בית המשפט וחובה לבחון אותן בחרירות של משפט. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שייש לו

הגהה טובה יכול להלפוע לדיון שבקבע עביניים ואורה רושעת וגזרת דין יכול לגרום לבוטלו של גור דין (ע"פ סעיף 2119/02 כהן עופר ב' מדינת ישראל (פורסם בבנו 14.4.2002 רע"פ 04/03) אליעזר אסמעיל י' מדינת ישראל מיום 23.2.2004).

23. לו זו זאת, והענש שהוביל על המבוקש, תוך שילקה בחשבו עבוי התעבורת, לא רק שאיו חורג מהענישה הנוגעת בעבירות בהן הורשע המבוקש, אלא שהוא אף מקל עמו.

שינוי בבקשת הבקשה

24. מדובר בבקשת שהוגשה בשינויו אווך, של כתשעה וחודשים ממועד ביצוע העבירה וכחשי שהיא מושא מתן גור דין, זאת ללא הסבר מספק, ד' בכך להביא לדוחית

הבקשה (השו ע"פ"ת 19-12-12-75464-2020 מועל שני בע"מ ב' מדינת ישראל מיום 29.1.2020 (לא פוסט)).

לפייך, אין סבורה כי גרים לנאים לא ביטול פסק הדין. בנסיבות העניין אף לא ראוי מוקם לקיימם דין בבקשתה.

לונח האמור ומוכה עקרון סופיות הדין הבקשה נדחתה.

מצורחות תשלת החלטת לצדדים.

ניתנה היום, י"ד סיון תשפ"ב, 13 יוני 2022, בהיעדר הצדדים.